

หัวข้อวิทยานิพนธ์	กิจกรรมการดำเนินชีวิตและความสุขของผู้ป่วยจิตเภท ในภาคเหนือของประเทศไทย	
ผู้เขียน	นางสาว ชลันดา เดชะ	
ปริญญา	วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (กิจกรรมบำบัด)	
คณะกรรมการที่ปรึกษา	รศ. ดร.เมธิสา พงษ์ศักดิ์ศรี ผศ.ดร. วิไลวรรณ มณีจักร สโนว์ ดร. วิไลวรรณ จงรัชย์สัตย์	อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงบรรยายนี้ (Descriptive research) มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดกลุ่มลักษณะการทำกิจกรรมการดำเนินชีวิตที่ประกอบด้วย ความสามารถและความพึงพอใจในการทำกิจกรรมการดำเนินชีวิตในแต่ละด้าน กับระดับความสุขในผู้ป่วยจิตเภท และอธิบายลักษณะของผู้ป่วยจิตเภทตามตัวแปรข้อมูลส่วนบุคคลคัดสรร ตามลักษณะการทำกิจกรรมการดำเนินชีวิตและระดับความสุข

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ คือ ผู้ป่วยที่ได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นโรคจิตเภท มีอายุ 20-60 ปี และมารับการรับการรักษาที่โรงพยาบาลสวนปรุง จังหวัดเชียงใหม่ ช่วงเดือน พฤษภาคม – สิงหาคม 2555 โดยมีการคัดเลือกคัดเลือกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) จำนวน 80 คน โดยใช้แบบประเมินความสามารถและความพึงพอใจในการทำกิจกรรมการดำเนินชีวิต (The Canadian Occupational Performance Measure: COPM) ฉบับภาษาไทย และดัชนีชี้วัดความสุขฉบับภาษาไทย (Happiness Index) มีการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการใช้สถิติเชิงบรรยายและการวิเคราะห์กลุ่มด้วยเทคนิค Hierarchical cluster analysis

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถแบ่งกลุ่มตัวอย่างได้ 3 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 จำนวน 63 คนมีคะแนนระดับความสุขเฉลี่ยที่ 25.52 (SD=5.56) จัดอยู่ในกลุ่มมีความสุขต่ำกว่าคนทั่วไป (Poor) ร้อยละ 49.2 มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการทำกิจกรรมการ

ดำเนินชีวิตทั้ง 3 ด้าน คือ ในด้านกิจวัตรประจำวัน 8.64 คะแนน (SD = 1.90) ด้านการทำงาน 8.44 คะแนน (SD=1.89) ด้านกิจกรรมยามว่าง 8.76 คะแนน (SD=2.23) ส่วนด้านคะแนนความพึงพอใจในการทำกิจกรรมการดำเนินชีวิตมีค่าเฉลี่ยของคะแนนแต่ละด้านดังต่อไปนี้ ในด้านกิจวัตรประจำวัน 8.71 คะแนน (SD = 1.92) ด้านการทำงาน 8.59 คะแนน (SD=2.12) และด้านกิจกรรมยามว่าง 8.84 คะแนน (SD=1.92) โดยมีข้อมูลส่วนบุคคลคือ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ได้รับการวินิจฉัยว่าเป็น Paranoid Schizophrenia อายุเฉลี่ย 38.45 ปี (SD=8.38) จำนวนครั้งที่เข้ารับการรักษาโดยเฉลี่ย คือ 5.63 (SD=6.13) ครั้ง นับถือศาสนาพุทธ มีสถานภาพโสด ประกอบอาชีพรับจ้าง มีรายได้จากการทำงานต่ำกว่าเดือนละ 5,000บาท มีโรคประจำตัว ไม่มีผู้ดูแล และมีการศึกษาสูงสุดในระดับมัธยมศึกษา

กลุ่มที่ 2 จำนวน 16 คน มีคะแนนระดับความสุขเฉลี่ยที่ 21.50 (SD=5.09) จัดอยู่ในกลุ่มมีความสุขต่ำกว่าคนทั่วไป (Poor) ร้อยละ 81.30 มีค่าเฉลี่ยของคะแนนระดับความสามารถในการทำกิจกรรมการดำเนินชีวิต แต่ละด้านดังต่อไปนี้ ในด้านกิจวัตรประจำวัน 6.43 คะแนน (SD=1.91) ด้านการทำงาน 4.98 คะแนน (SD=1.97) ด้านกิจกรรมยามว่าง 6.38 คะแนน (SD=2.03) ส่วนด้านคะแนนความพึงพอใจในการทำกิจกรรมการดำเนินชีวิตมีค่าเฉลี่ยของคะแนนแต่ละด้านดังต่อไปนี้ ในด้านกิจวัตรประจำวัน 6.32 คะแนน (SD = 2.15) ด้านการทำงาน 5.22 คะแนน (SD = 2.23) และด้านกิจกรรมยามว่าง 6.56 คะแนน (SD=1.98) มีข้อมูลส่วนบุคคลคือ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ได้รับการวินิจฉัย Paranoid Schizophrenia มีอายุเฉลี่ย 36.18 ปี (SD=10.30) จำนวนครั้งที่เข้ารับการรักษาโดยเฉลี่ย คือ 4.25 ครั้ง (SD=6.15) นับถือศาสนาพุทธทั้งหมด มีสถานภาพโสด ประกอบอาชีพค้าขายมีรายได้จากการทำงานต่ำกว่าเดือนละ 5,000 ไม่มีผู้ดูแล มีโรคประจำตัวและมีการศึกษาสูงสุดในระดับมัธยมศึกษา

กลุ่มที่ 3 จำนวน 1 คน มีคะแนนระดับความสุขคือ 39 คะแนน จัดอยู่ในเกณฑ์ระดับความสุขมากกว่าคนทั่วไป มีคะแนนในด้านของระดับความสามารถในการทำกิจกรรมการดำเนินชีวิต แต่ละด้านดังต่อไปนี้ ในด้านกิจวัตรประจำวัน 5.58 คะแนน ด้านกิจกรรมการทำงาน 5.92 คะแนน และด้านกิจกรรมยามว่าง 10 คะแนน ส่วนด้านคะแนนความพึงพอใจในการทำกิจกรรมการดำเนินชีวิตมีค่าเฉลี่ยแต่ละด้านดังต่อไปนี้ ในด้านกิจวัตรประจำวัน 7.83 คะแนน ด้านกิจกรรมการทำงาน 6.54 คะแนน และด้านกิจกรรมยามว่าง 7.50 คะแนน โดยมีข้อมูลส่วนบุคคลคือ เพศชาย ได้รับการวินิจฉัยว่าเป็น Paranoid Schizophrenia อายุ 30 ปี โสด จำนวนครั้งที่เข้ารับการรักษา คือ 5 ครั้ง นับถือศาสนาพุทธ วางงาน รายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 มีโรคประจำตัว ไม่มีผู้ดูแล และ ไม่ได้รับการศึกษาในโรงเรียน

ลักษณะที่แตกต่างของแต่ละกลุ่มคือ คะแนนระดับความสุข และคะแนนระดับความสามารถ และความพึงพอใจในการทำกิจกรรมการดำเนินชีวิตจึงควรนำมาใช้พิจารณาในกระบวนการบำบัดรักษาทางกิจกรรมบำบัดด้านกิจกรรมการดำเนินชีวิตอันจะส่งผลให้ผู้ป่วยมีความสุขและมีสุขภาพที่ดีมากขึ้น

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

Thesis Title	Occupations and Happiness of Patients with Schizophrenia in Northern Thai Region	
Author	Miss Chalanda Decha	
Degree	Master of Science (Occupational Therapy)	
Advisory Committee	Associate Professor, Dr. Maethisa Pongsaksri	Advisor
	Asst. Prof. Dr. Wilaiwan Maneejak Snow	Co-advisor
	Dr. Wilaiwan Jongruksuk	Co-advisor

ABSTRACT

The purpose of this descriptive research was to classified characteristics of schizophrenic patients' occupational performances in terms of competences in and satisfaction with occupational performances (Activity of daily living, Work and Leisure), levels of happiness and their personal data.

The participants were 80 schizophrenic patients with age range between 20-60 years, receiving occupational therapy program in Suan-Prung psychiatric hospital during May - August 2012. They were selected by purposive sampling. Two assessment tools were used in this study: The Canadian Occupational Performance Measure in Thai version, and the Thai Happiness Indicator. Data was analyzed by using descriptive statistic and Hierarchical cluster analysis technique.

The results showed 3 clusters of participants as follows:

Group 1 included 63 participants whose average happiness scores was 25.52 with standard deviation (SD) of 5.56, and 49.2 % were in lower than average. Their average scores and SD of Activity of daily living, Work or Productive activity, and Leisure were 8.64, 1.90; 8.44, 1.89, and 8.76, 2.23 respectively. Moreover, those of their satisfaction with Activity of daily living, Work or Productive activity, and Leisure were 8.71, 1.92; 8.59, 2.12, and 8.84, 1.92 respectively. In addition,

most of them were males with paranoid schizophrenia, age average of 38.45 and hospital admission average of 5.64, Buddhist, single, day laborers; had incomes less than 5,000 Bahts per month, physical diseases, no caregivers, and graduated high school.

Group 2 included 16 participants whose average happiness scores was 21.50 with SD of 5.09, and 81.3 % were in lower than average. Their average scores and SD of Activity of daily living, Work or Productive activity, and Leisure were 6.43, 1.91; 4.98, 1.97, and 6.38, 2.03 respectively. Moreover, those of their satisfaction with Activity of daily living, Work or Productive activity, and Leisure were 6.32, 2.15; 5.22, 2.23, and 6.56, 1.98 respectively. In addition, most of them were males with paranoid schizophrenia, age average of 36.18 and hospital admission average of 4.25, Buddhist, single, self -employ; had incomes less than 5,000 Bahts per month, physical diseases, no caregivers, and graduated high school.

Group 3 included only one 30 year old male with paranoid schizophrenia whose average happiness scores was 39.00 or in higher than average. His average scores of Activity of daily living, Work or Productive activity, and Leisure were 5.58, 5.92 and 10.00 respectively. Moreover, those of his satisfaction with Activity of daily living, Work or Productive activity, and Leisure were 7.83, 6.54 and 7.50 respectively. In addition, he was Buddhist, single, uneducated, admitted in hospital 5 times and unemployed; had no caregivers and had incomes less than 5,000 Bahts.

It was found that patients who had higher scores in competences in and satisfaction with occupational performance had higher happiness scores. Therefore, occupational therapists should encourage patients to develop increase competences in and satisfaction with occupational performance. Thus, the patients may look forward to increase level of happiness.